

ALOJZ RAVNIK – SEDEMDESETLETNIK

Kladivo in puška, šport in citre

Reko spoznaš, ko plavaš v njej, človeka, ko govoriš z njim – je ko-rejska modrost. Z Alojzom Ravnikom se pozna več kot deset let, velikokrat sva se srečala, izmenjala nekaj besed. Ko sva se pogovarjala ob njegovem življenjskem jubileju pa sem odkril vse bogastvo tega 70. letnega vitalnega upokojenega

oficirja JLA, nekdanjega borca NOB, ljubitelja športa in glasbe.

Kladivo in puška, šport in citre! V teh kontrapunktnih je potekalo razgibano življenje tega neustrahovane moža. Na njegovem obrazu je vse to zapisano kot v kakšni knjigi življenja.

Rodil se je 29. maja 1916 v Bohinjski Beli kot tretji od šestih sinov Marije in Janeza Ravnika. Oče je delal na železnici. Ko je bil Alojz star 14 let se je družina preselila na postajo v Radovljico. Od tam se je Lojze vozil z vlakom v Ljubljano, kjer se je učil za ključavničarja. Potem je delal v Ljubljani in na Jesenicah. Vojna vihra ga je zajela v jeseniški železnici, v mehaničnih delavnicah. Takoj se je povezal z narodnoosvobodilnim gibanjem, v začetku leta 1943 je odšel v partizane, 25. maja pa so ga že sprejeli v KPJ. Boril se je v Prešernovi brigadi in Gorenjskem odredu. Od

borca je hitro napredoval v vodnika, prek političnega delegata v četi do komandanta bataljona. V Vojkovi brigadi je bil operativni oficir, v 31. diviziji pomočnik načelnika operativnega oddelka in nazadnje šef tega oddelka. Na tej dolžnosti je tudi dočkal konec vojne.

– Lojze, kaj se vam je vrezalo v spomin med vojno?

»Pri Cerkljah proti Krvavcu je bil 2. bataljon Gorenjskega odreda obkrojen s treh strani. Borci, 140 jih je bilo, so bili slabo oboroženi in izčrpani. Kot komandant bataljona sem bil v veliki zadregi: kako iz obroča? Uspel sem izveči bataljon brez izgub. To je bila moja največja zmaga.«

Po vojni se je Alojz Ravnik opredelil za poklic oficirja JLA. Služboval je v več garnizijah, v inženirskih enotah, tudi v Osijeku, kjer je spoznal svojo družico Zoro, ki ga zvesto spremlja na njegovi razgibani življenjski poti že 33 let. Leta 1964 pa se je upokojil.

Citre in šport, ki sem jih omenil na začetku sta Lojzetova velika ljubezen.

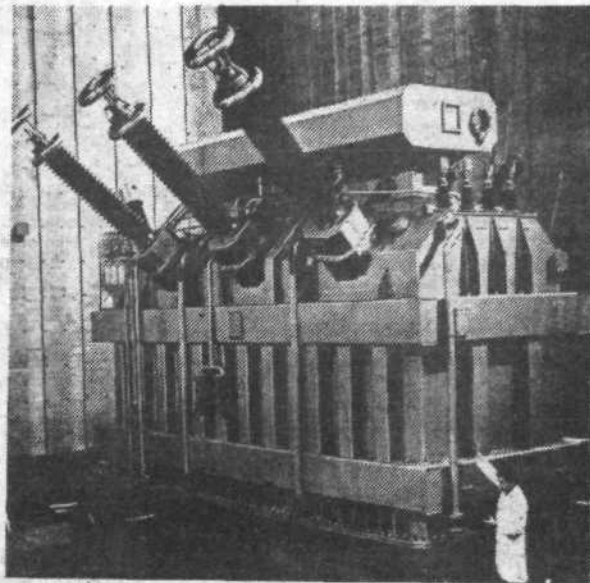
»Ko so mi leta 1934 operirali nogo sem bil dva meseca na bolniški. Takrat so mi v roke prišle stare citre. Začel sem se učiti igrati, skupaj s Pavletom Pirhom iz Radovljice. Celo note sem se naučil.«

V vojni muze molčijo – pravijo. Toda Alojza so citre spremljale tudi skozi borbo.

»Nisem vedel niti od kod so se vzele, niti kdo jih je nesel. Vem samo to: ko je bil miting, so mi v roke položili citre in sem igral tovarišem.«

Alojz še danes rad prime za ta redek instrument. Igral je v ansamblu Mandolina, na raznih proslavah za Bežigradom. In ne samo, da odlično igra. Lojze jih tudi sam izdeluje. Igra še na harmoniko, kitaro in kontrabas.

Njegova druga ljubezen je šport. Bil je atlet, smučar, boksar, plava-

ENERGOINVESTOV VELIKAN

Sredi junija so po cesti proti Šempetru v Savinjski dolini na velikanskem tovornjaku prevažali specialni tovar, namenjen razdelilni transformatorski postaji Podlog. To je bil velikanski transformator, doslej največji iz Energoinvestove tovarne transformatorjev na Črnučah. Energoinvestov velikan meri 9,3x4,4x6,1 meter in je težak 210 ton. V napravo je vgrajeno 70 ton transformatorske pločevine, 23 ton bakra, 5,5 ton specialnega izolacijskega materiala, zalit je s 60 tonami transformatorskega olja. Energoinvest je transformator ponudil kupcu decembra 1983 na licitaciji, pogodba pa je bila podpisana avgusta 1984. Dobavni rok, dogovorjen s pogodbo, je bil 18 mesecev. Trenutna cena takega transformatorja je nekaj več kot 530 milijonov dinarjev. Izračun in konstrukcijo so opravili strokovnjaki iz tovarne, vodil pa jih je njihov zunanji sodelavec prof. dr. Konrad Lenasi s Fakultete za elektrotehniko. S tem transformatorjem se je črnuška tovarna Energoinvest vključila med proizvajalce strojev za prenos električne energije, ker so doslej delali transformatorje le za distribucijo.

Foto: IVAN ŠUČUR

lec, igral je namizni tenis in skoraj vse kolektivne igre z žogo.

Za kroše in teke na smučeh pa je nepogrešljivi merilec dolžine prog. Homologacijo je opravljal celo na zimskih olimpijskih igrah v Sarajevu. Da bi si olajšal delo je konstruiral napravo za merjenje dolžine prog.

Aktivno deluje kot družbeno-politični delavec v krajevni skupnosti

Triglav, zlasti v ZZB.

V njegovi delovni sobi so dokazi za vse njegove ljubezni: troje citer, športna priznanja, vojna in vojaška odličja.

Za slovo pa nam je zaigral valček Na lepi modri Donavi. Mehki in prijetni zvoki citer še vedno donijo nekje globoko v meni in rad bi jih poslušal še in še...

IVAN ŠUČUR

Kdo jih ne bi bil vesel?

Šolarke iz Savskega naselja pomagajo starejšim krajanom

Za učence 6., in 7. in 8. razreda OŠ Boris Kidrič v Savskem naselju bi lahko mirno rekli, da v pravem pomenu besede dodajajo življenje letom. Zdrav in vester odnos, ki so ga v tem šolskem letu učenke uspele vzpostaviti s starejšimi krajanji je očitno presenetil tudi socialni delavki. Osnovna zamisel o letošnji akciji za pomoč starejšim je bila zasnovana prav pri socialni delavki iz KS Ivici Žonta in soc. delavki iz OŠ Jožici Virk-Rode; slednja si je bogate izkušnje nabrala še v Domu starejših občanov v Trbovljah, kjer je bila poprej zaposlena.

Savsko naselje ni več novo, ni več mlado. Sestava družin se je spremenila, mladi so odšli, starši so ostali in v večini primerov živijo svoje življenje. In kdo ne bi bil vesel, da tu in tam posije sonček mladih nasmejanih šolar, in da le-te pogosto nadomestijo tudi tiste trenutke, ki jih običajno prinašajo vnuki?

Res pa je, da se za take obiske učenke tudi strokovno pripravljajo. V organizirani skupini se s soc. delavkami srečujejo enkrat tedensko in razpravljajo o različnih temah v zvezi s starostjo. Doslej so obravnavali naslednje: starost in staranje, psihološke značilnosti starej-

ših, oblike pomoči, način življenja starostnikov, pojem gerontologije, občutje in izražanje čustev, nega na domu in izobraževanje v tretjem življenjskem obdobju. Ta strokovna priprava pa jim pomaga pri neposrednih opravilih in zadolžitvah kot so: vsakodnevno prinašanje kosil iz šole, nabava raznih potrebščin iz trgovine, prinašanje knjig iz knjižnice, pozimi so skrbele, da so imeli dovolj kurjave v stanovanju, tu so še družabni obiski in izmenjava znanja pri ročnih delih. Poleg življenja starejših na domu, so se učenke seznanile tudi z domskim življenjem, večkrat so obiskale starejše občane v DSO Bežigrad.

Kdo se ne bi razveselil take skupine v kateri so: Tatjana Horvat, Vesna Lukač, Irena Kelc, Alenka Černe, Tina Kuliš, Aleksandra Martinovič, Barbara Verbič, Maja Zgonc, Sabina Skvarča, Simona Keržič, Mojca Palka, Edita Šabič, Karmen Ribaš, Jolanda Mikanec, Mojca Kišek, Mojca Zupan in Sonja Cindrič? Prav gotovo pa zasluži priznanje tudi idejni organizatorji, saj je pomembno, da mladim že v šoli približamo značilnosti starostne dobe, da jim vzbudimo čut spoštovanja in priateljstva.

IVANKA POLANEC

Otroški sejem uspel

Blagovnica Astra je 24. maja že tretjič organizirala tradicionalni sejem za otroke. Na parkirnem prostoru za blagovnico so otroci in njihovi starši prodajali rabljena otroška oblačila, vozičke, avtosedeže, igrače in drugo otroško opremo. V prodajo pa se je vključila tudi Astra. Kupcem je ponujala otroške vozičke za desetino ceneje, lego kocke je prodajala celo z

20-odstotnim popustom. Kolinska in Fructal sta na degustaciji ponujala prehrano za otroke. Sejem je zelo uspel. Za glasbeno vzdušje več kot 5 tisoč obiskovalcev so dvakrat po pol ure poskrbeli Mladi upi iz Trbovelj.

V sklopu akcije Od glave do pete bo Astra jeseni spet pripravila sejem za otroke.

IVAN ŠUČUR

Vsem delovnim ljudem
in občanom
čestitamo za občinski praznik

Mercator – Ljubljanske mlekarne

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB
Ljubljana, Tolstojeva 63

TOZD MLEKARNE, o. sub. o.
Ljubljana, Tolstojeva 63

TOZD MARKETING, o. sub. o.
Ljubljana, Tolstojeva 63

TOZD POSESTVA, o. sub. o.
Ljubljana, Cesta na Loko 4

TOZD STROJNI OBRAT KOZARJE, o. sub. o. Ljubljana,
Cesta Dolomitskega odreda 159

TOZD STIČNA, prašičereja, o. sub. o.
61295 Ivančna Gorica, Stična 1

Organizacija za projektiranje in izvedbo inženiringa
hidrotehničnih objektov, čistilnih naprav
in drugih nizkih gradenj

hidroinženiring p.o.

61000 Ljubljana – JUGOSLAVIJA
Slovenčeva 95 – tel.: (061) 345-763
Hidrotehnika – tel.: (061) 341-978
Čistilne naprave – tel.: (061) 343-763

Telex: 32257 YU HIDING

Naša dolgoletna dejavnost na področju hidrotehnike in ekologije nas uvršča med vodilne organizacije združenega dela v Jugoslaviji. Številni referenčni objekti s področja čiščenja komunalnih in industrijskih voda, priprave pitnih in industrijskih voda, kanalizacijskih in vodovodnih sistemov, regulacij, melioracij, smetišč ter drugih hidrotehničnih objektov in objektov nizkih gradenj, potrjujejo pravilnost naše odločitve, da z lastnim znanjem in domačo opremo poizkušamo reševati ekološko problematiko voda in okolja.

Ob občinskem prazniku želimo vsem občanom
Bežigrada vesel in srečen praznik